

Doğanay Yılmaz

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

05.08.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

3 Mayıs Marşı

Başkaldırı başlasın, Çankaya'ya doğru,
Diril ey mayıs! Diril yeniden 3 Mayıs!
Bir devrim, bir diriliş yerden aya doğru
Diril ey mayıs! Diril yeniden 3 Mayıs!

Atsız ol! Çık yol göster: bugüne, yarına
Acısıyla varalım, ülkünün kahrına
Gelen gelsin, gelmeyen korkaktır çağrına
Diril ey mayıs! Diril yeniden 3 Mayıs!

Yılmaz oldum Atsız'la, Sançar da yanımda
Türküm, Türkçüyüm dedim: Macar da yanımda
Erlık han, Ülgen Tanrı, Andar da yanımda
Diril ey mayıs! Diril yeniden 3 Mayıs!

Doğanay Yılmaz

Adını

Kabul edecek mi Tanrı?
Göklere yazsam, adını!
Bir fani güzellik için,
Kıskanır belki o anı.

Doğanay Yılmaz

Ah!

Ah be güzel hasret ne bilir misin?
Gözün değil gönlün görmemesidir.
Özlem nedir, sade bir ızdırıp mı?
Uzakta olsan da kalbin sesidir.

Doğanay Yılmaz

Artık

El değmesin benden başka eline,
Güzel gözlerine hasret bırakma!
Kimse almasında seni diline,
Bakışınla benim gönlümü yakma!

Sana olan aşkım değil zamane,
Benim gönlüm sende kalmış virane,
Söz işlemez kalbim deli divane,
Artık düştüm aşka onlara bakma!

Kapansa gözlerim yok senden başka,
Her yer kaplanmış da yalnız bir aşka,
Şu anda olsaydım yanında keşke,
Örda beni senin kalbinden sökme!

Doğanay Yılmaz

Atsız

Tanrı Türk'ü korur, söylerken yalnız
Kutlu dilek bilip, yürürken Atsız.

Doğanay Yılmaz

Beden

Bilsem ki Şu cansız beden kurtaracak,
Vatanımı, soysuzların ellerinden.
And olsun ki! Bakmam geri canan için,
Canı söker veririmde Şu yerinden.

Doğanay Yılmaz

Ben Kimim

Kimim diye soran olursa eğer,
Adım Türk, dinin Türk, şanıım ile bir!
Tarihleri yazdım en baştan taşa
Bügünüm, yarınım, dünüm ile bir!

Toprak benim, vatan benim, yurt benim,
Al bayraklı kanım, yıldız bedenim,
Türk'üm, düşlediğim ölkü nedenim,
Mavi gök, kırmızı kanım ile bir!

Düşman karşısında, örölü bendim!
Nice düşmanları, erikte yendim!
Tanrıkut Mete'nin, askeri bendim!
Kağan'ım, Başbuğ'um, Han'ım ile bir!

Yüce Tanrı, vermiş bana adımı,
Çağlardan çağlara, attık adımı,
Aydınlatsın Tanrım, Turan yadımı,
Türk'üm, Türk'ten olan, yanım ile bir!

Doğanay Yılmaz

Beş Harf

Söyle, hangi kalem yazsın adını,
Anlatmaya seni yetmez ki beş harf.
Kâğıt dile gelir, belki söylesem,
Dilimin ucundan gitmez ki beş harf.

Doğanay Yılmaz

Bırak Git Toprak

Toprak diye midir değersiz vatan?
Bayrak sökölüp de taşınır mı bey?
Vatan toprağı bu bırakıp kaçan,
Adama hiç adam deninir mi bey?

Bombalattın, yaktın, yıktın türbeyi
Toplayıp her şeyi kaçmak oldu mu?
Bayrağımı alıp, korkak tepeyi,
Paçavra yanına açmak oldu mu?

Ben Yılmaz'ım sözüm Türk'e göredir.
Vatan namusundur; sana yük değil!
Vatan satılmaz bu Türk'e töredir,
Anlamazsın tabi soyun Türk değil!

Doğanay Yılmaz

Bizim İçin

Türkmen kan ağlarda, duyan kimse yok!
Onlar değil biziz yardım edecek.
TÜRK'e biçilen şu ödlele kefene,
İntikam almaya biziz gidecek.

Demiş ya atalar: "Türk'e Türk gerek"
Bir Kür Şad olmalı, Türklüğe direk
Bozkurt önde, zulmü sona erdirek
Kalbim sade, Türklük için atacak.

Bedenimde, deli bir kan oldukça,
Aşılmaz bu surlar şehit doldukça,
Vatana adanmış, canlar soldukça,
YILMAZ, onlar için ölüm tadacak.

Doğanay Yılmaz

Bu Şehir Karanlığa Gömüldü Yine

Bu şehir karanlığa gömüldü yine
Sensizlik ...
Sanki her damlasına işlemiştii şehre
Sokaklar yalnız kaldırımlar ıslak
Ne bir yağmur ne bir bulut var
Gözlerimden akan damlalarla
Bu şehir karanlığa gömüldü yine
Nehir hırçınlaştı utancından
Kaldırımlar ayağa kalktı senin ardından
Ve kuşlar acı bir sessizliğe büründüler
Bomboş caddelerde
Rüzgârlar en asi şekilde
Acı bir uğultuyla eserken
Ne güneş ne de başka bir şey
Kalmadı senden geriye
Sensiz ...
Bu şehir karanlığa gömüldü yine

Doğanay Yılmaz

Can

Ağlayan hep Türk anası,
Ölen benim, bizim bu can.
Kanayan hep Türk yarası,
Yanan ocak Azerbaycan.

Doğanay Yılmaz

Diye

Kıvırcık mı düz mü diye yormadım;
Gözünün yeşili, ezemiş diye.
Saçların ne renktir, diye sormadım;
Gözlerin bu kadar, güzelmiş diye.

Doğanay Yılmaz

Doğan Gece

Gamze gibi günlerde içi çukur, dıŐı boŐ
Doğan gece, yıldızla; sabah, karanlıkta hoŐ.

Doğanay Yılmaz

Doğum Günü

Kimsesiz yollara uzanan ömrün,
Bir dönemecini, bıraktım artık.
Yoruldum, ömrümü kaybettim her gün,
Sevgiden, sevinçten uzaktım artık.

Doğanay Yılmaz

Dost

Dost olmaz ki krtten, Türk'e
Birde tutmuŖ, kardeŖ diye
Söz söyle ki kâfir rke
KarŖı dağlar, kalleŖ diye.

Doğanay Yılmaz

Ekin Yine

Her yer ağaçtı, bunca saray nereden çıktı?
Duble yol olmuş etraf, ormanlar nere çıktı?

Kestikten sonra kalmaz, ağaçların dokusu,
Alamazsın, egzozdan yeşil ağaç kokusu.

Kesen eller düşünse bir, ağaçlarda bir can,
Vurulan her baltada, akacak yine de kan!

Kesilen bir ağaca, binlerce dikilmeli,
Sökülen her ağaca, tohumlar ekilmeli.

Büyüyecek onlar da çocuğun için yine,
Bugünü düşünmeden, yarına ekin yine.

Doğanay Yılmaz

Ezgi

Elim kolum bağlı kaldı, ey güzel!
Zindandan farkı yok buralarında.
Gönlüm sende var sen düşün, ey güzel!
İstersen, anlatsın yaralarımda.

Ah! dedim de sanma senden yoruldum,
Sen şu gönlümdeki, tahta kuruldun,
Anlatmaz sözler, ben sana vuruldum,
Razı olmam, durmaz karalarımda.

Ol dedim yanımda çok mu istedim?
Gafu dilerim de senden son dedim,
Laf dolmuş kalbimde, sana söyledim,
Unutmam, kalbimi aralarımda.

Doğanay Yılmaz

Gamze

Yalnız insanlar değil acı çeken dünyada,
Renklerde acı çeker, gökkuşağında gamze.
Beyaz da ölür batan günle birlikte ya da
Siyah da aydınlanır, gün şafağında gamze.

Bir ah çeker geçmişe, bilip de seven insan,
Şöylemediği, sözler karşısındadır gamze.
Öyle bir acıdır ki ah bir de sen anlarsan,
Sevip de hece hece acı, yasındadır gamze.

Bir söz bekler gönül de bunca acıya inat
Sözcüklerle söylenen tek üzüntü mü gamze?
Umutsuzluk değil de yaşanan bu hayat;
Sesini unutacak kadar kötü mü gamze?

Doğanay Yılmaz

Gamzegül

Gönlümle, arayıp durdum hep seni
Anlatamaz oldum, yıllar bittikçe.
Maziye dönüp de sordum hep seni,
Zamana! Seninle gönlüm gittikçe
Engel olunmuyor elde değil ki
Göz görmüş, kalp yanmış, dilde değil ki
Üzülmem artık, kalp solda değil ki
Lahzada! Şu kalbim senle attıkça.

Doğanay Yılmaz

Gamzegül II

Gözler midir kaybolan adın her geçtiğinde?
Aklıma kendinden bir koca yer seçtiğinde.

Maziyi saklarım hep, senin resimlerinde
Zahir, resimler kaldı artık senin yerinde.

En büyük kavgam buydu, senin yokluğunda
Gizlenerek, ruhumda kalmış bir boşlukta.

Ürkek ve korkak şimdi, rüyalar bile sensiz
Lisanda yer almayan, kelimeler de sessiz!

Doğanay Yılmaz

Gamzende Ey Yâr

Sokaklar zindandır bana sen yoksan
Yer ayır bana da gamzende ey yar.
Gözlerin aklımda hep nere baksam,
Söz benden yana da gamzende ey yar.

Doğanay Yılmaz

Gelince

Her Şey kayboluyor, aklıma sen gelince,
Bembeyaz kar gibi görmek seni, Gelin'ce

Doğanay Yılmaz

Genç Şair

Bütün şiirlerimi sana yazdım,
Ve yine sana yazacağım,
Hiç okunmamış dizeleri,
Birbirine seslenmemiş, heceleriyle.
Elbet bir gün!
Genç şairin şiirleri okunacak,
Seni anlatan dizeleri,
Sen okuyacaksın, kendine.

Doğanay Yılmaz

Gerek

Ne görmek seni ne sesini duymak gerek,
Gönle zincir vurup, zindana koymak gerek.

Doğanay Yılmaz

Gibi

Matemde yine mi sessizlik vardı?
Düşlerde kaybolan, bulutlar gibi.
Tepenin başını, sisler sarardı,
Kaybolmuş hayatta, umutlar gibi.

Doğanay Yılmaz

Görseydim Seni

Adın yetiyor bana, heyecan vermeye
Görseydim seni, kalp durur muydu yerinde?

Doğanay Yılmaz

Gümüşhane

Sıralanmış bir çiçek gibi göğe dağlar,
Yükselir! Tepesine doğru Gümüşhane.
Serin sular, gözeler; yeşil bahçe bağlar,
Yükselir! Tepesine doğru Gümüşhane.

Zigana'nın üstünden, kalkmaz dört mevsim kar,
İki dağın ardından, Harşit durmaz akar,
Binlerce meşe, ladin, köknar, palamutlar
Yükselir! Tepesine doğru Gümüşhane.

Pestile rengi veren, dut suyu şiredir.
Pekmezin iyicesi, yağide göredir.
Elma ile beslenen güzeller, eredir.
Yükselir! Tepesine doğru Gümüşhane

Suyun akış sesini dinle! Tomara'da
Anadolu kokusu sinsin, Kadirga'da
Sarkıtların içinde, umut Karaca'da
Yükselir! Tepesine doğru Gümüşhane

Sarı çiçek, Sadak'tan, tarihi İmera,
Örümcek ormanları, Şiran'dan, Harava,
Kelkit, Köse, Torul'dan; merkezin tarafa,
Yükselir! Tepesine doğru Gümüşhane.

Sözü gibi yiğitçe, insanı mert olan,
Soğuğu Zigana'dan, havası sert olan,
Dört yanı dağ, dağların yokuşu dert olan,
Yükselir! Tepesine doğru Gümüşhane.

Geri gelen mektubun, acısıyla yandık.
Atsız'ı, Cebeci'yi, Saңarıyla andık
Türkiyem'de dert bulup, derdimize yandık.
Yükselir! Tepesine doğru Gümüşhane.

Doğanay Yılmaz

Haram

Çıkıp da baş atar nutuk,
Gözler bomboş diller tutuk,
Haram dolu lokma yutuk,
Eller göze düğüm olmuş.

Doğanay Yılmaz

Hatıra

Hatıralar gelir akla sevgiden,
Uzakta sevgili unutulur mu?
Özlemek olmaz mı yanındakini?
Söyle! Sevgi denen şey tutulur mu?

Doğanay Yılmaz

Hayali Kadın

Hafif bir rüzgâr esintisinde kaybolan,
Şu yırtık resimdeki sen misin?
Estikçe götürüyor, benden uzaklara,
Bir hayali kadın çizdim, rüyamda,
Dalıp dalıp her gece rüyaya,
Onun hayalini görmek istedim

...
Bir gün yaklaştım hafifçe yanına,
Döndürdüm kendime, sordum gözlerine:
"Nedir seni benden alan neydi seni böyle güzel kılan? "
Sessizce cevap verdi gözleriyle:
"Gönlünde yanan oddur beni güzelleştiren."
O an daldım gözlerine, unuttum her şeyi,
Aklıma gelmez oldu, zamanın biteceği.

...
Gözlerim açıldı, bir kadının yanında,
Yoktu yanında o, kalmıştım çırıl çıplak bir boşlukta,
Karanlığın, sanki en acı olduğu noktada,
Aklımda yalnızca onun hayali kalmıştı,
Ellerim açık Tanrıya karşı dimdik onu istiyordum!

...

Doğanay Yılmaz

Heceyi

Düşte yaşanmaz mı sevdikten sonra?
Hayaller süslüyor her bir geceyi,
Lahzada resmini gördükten sonra,
Gözleri andırır, bana niceyi.

Mehtap yine sessiz onu görünce,
İnsan yaşayamaz gönül verince,
Düşsen çıkamazsın kalbi örünce,
Akli alır baştan hep düşünceyi.

Yılmaz oldu gönül böyle güzele,
Gönül döndü eski yanık gazele,
Sevdayı anlatan sözler ezele,
Gönül sevmiş beş harf iki heceyi.

Doğanay Yılmaz

Hele Tanrı!

Sorsam bilirmisin, dünya halini,
Yaratmışsın bari, bak hele Tanrı!
Ne çeker kulların, şu aşağıda
El açana ışık, yak hele Tanrı!

Onca insan ölür, nerdesin yine?
Madem en büyüksün, ordasın yine!
Alevler içinde, kordasın yine!
Sanırsın kendini, ak hele Tanrı!

Belli ise kader, söyle önceden,
Sırat denen köprü, neden inceden?
Ordan geçirecek, tek bir heceden,
Taparmıyım sandın, yok hele Tanrı!

Yılmaz'ım sözümden, Tanrı olsanda
Yanlışta susamam, canı alsanda
Hakkı vereceksin, yalan dolsanda
Yanacan günahın, çok hele Tanrı

Doğanay Yılmaz

Hilal

Ne seni gördüm, ne sesini duydum,
Göklerdeki gibi uzaktın hilal.
Gönlünün görmeden, yanan oduydum,
Gözden saklı, gönle tuzaktın hilal.

Doğanay Yılmaz

İstiklal

Söyle! Bilir misin nedir istiklal?
Hayattan yüce ki Şu beyaz hilal.

Doğanay Yılmaz

Kadın

Dayaktan, kocadan ya da töreden,
Boşta ölmek, vardır bu memlekette.
Öldürmek için, hep bahane hazır,
Kadın olmak, zordur bu memlekette.

Doğanay Yılmaz

Kaybediyorum

Kaybediyorum her seferinde,
Bir öncekine göre fazladan.
Dünyanın herhangi bir yerinde,
Herhangi bir nedene bakmadan.

Doğanay Yılmaz

Kırılısın

Horlanmış yine mi? Asya'mın kurdu,
Türk, Kurttur demeyen diller kırılısın.
İki it için de kurdu horlayan,
Kurdun satıldığı yollar kırılısın.

Söz ile olunmaz Türk'üm demekle,
Bozkurda kaş çatıp, Türk'ten yemekle,
Türk isen sade yap! Türk'e emekle,
Türk gibi doğmayan, dallar kırılısın.

YILMAZ der ki: olmaz rozet takıpta
Söz etme! Canını, kurdun yakıpta
Bozkurda bakmadan, ite bakıpta.
Bozkurttan utanan eller kırılısın.

Doğanay Yılmaz

Kimlerindir?

Hey! Gidi de koca yiğit,
Alınan can kimlerindir?
Söyle gücün, nice yiğit?
Akacak kan kimlerindir?

Bilirsin ey kutlu asker,
Koca Türk'e savaş neder,
Kılıçların olsun nefer,
Sefer şu an kimlerindir?

Yılmaz, haydi kalk ayağa,
Gidilecek Tanrı dağa,
Söyle yiğit, bakıp göğe,
Şu ak kefen kimlerindir?

Doğanay Yılmaz

Mevsimler Karışık I

Mevsimleri yüklediler,
Mevsimleri, en başından.
Mart'ı, Yaz'a eklediler
Dört dönenin, dört yanından.

Yağmurları aldı, Temmuz
İlkbahar'ın mı bilen yok?
Yaz mı soğuk, etraf mı buz?
Güz'e giden, hiç yayan yok.

Haziran mı küs, Kasım mı?
Bir araya gelmez bunlar.
Yaz'dan çıkan bir Ekim mi?
Kışa da mı almaz bunlar?

Doğanay Yılmaz

Mısın?

Yılmaz'ım sözümden, inanmaz mısın?
Ben ölürüm dedim, sen yanmaz mısın?

Doğanay Yılmaz

Namus

Namusu yalan bozmaz mı nerede bu iffet?
Sana göre yalnızca, iffet denilen şey et!

Doğanay Yılmaz

Nazlı Yar

Ey nazlı yar! Söyle bu derde çare,
Sen attın felekten, gönlü biçare.
Yalvarmaya, hacet yok ki lâhzada,
Gözlerin gönüle, nefsi bir eda.

Doğanay Yılmaz

Ne Yapayım

Söyledim, söylüyorum yine anlamadılar,
İtin iyisi de var, diyeni ne yapayım
Bu zaman korkak zaman Türk olanı değil de,
Sade itin sesini duyanı ne yapayım

Eline Kur'an alıp çıkanları da gördük,
Bir küçük ite ağıt yakanları da gördük,
Biz neler gördük, gülüp bakanları da gördük.
Dirisini insandan sayanı ne yapayım

Havaya kalkan o el kesilerek insin,
Yansın dört bir yanları közlenmiş od'um dinsin.
Benim çocuğum orda ölüyorsa bilinsin:
Kefen yerine etek giyeni ne yapayım!

Doğanay Yılmaz

Nerdesin?

Her gülüşü ömre değen, güzel kız!
Artık yoksun burda, başka yerdesin.
İnan ki gelirim, görmeye seni,
Gönle uzak olsun, söyle nerdesin?

Doğanay Yılmaz

Niçin?

Niçin bekler
İnsan güneşi, yağmuru
İçinde hep bir ümitle
Nefes alıp, verir hep
Bunca çekilen çileye rağmen
En baştan bir daha
Üzüleceğini bile bile
Yaşamak için yeniden
Niçin bekler insan
Hep bir ümitle
Ve...

Niçin yaşamak ister insan
Bir kadın için her şeyi bırakıp
Hiçbir şey almadan
Niçin yaşamak ister insan

.....
Bir sebepten yaşamak ister insan
Sadece
Sevebilmek için yaşamak ister
Sadece
Sevebilmek için bir kadını.

Doğanay Yılmaz

Niye Böyle

Niye böyle olduk biz, niye böyle?
Eskiden gelip de, yeniye böyle.
Birden döndük durduk, bilip bilmeden,
Yoluda bıraktık, yol yenilmeden.

Doğanay Yılmaz

Od

Yanan od'a düşmez tasa,
Gönül dönse, çağlayana.
Düşmüş ateş, çıkmaz yasa,
Acır sanma, ağlayana.

Ömrüm yandı, o tüketti,
Gözler beni, esir etti,
Sevecekte, gücüm bitti,
Gözler ile bağlayana.

Yılmaz var mı böyle güzel?
Bakışları yâre gazel,
Gözler dursa sözler ezel,
Böyle güzel sağlayana.

Doğanay Yılmaz

Olmadan

Yordu 6m6r beni ge7ti zamanım,
Ak d6şmüő sağlarım yirmi olmadan.
Derde mi yanam yok benim amanım,
Gözler vurdu beni mermi olmadan.

Doğanay Yılmaz

Olmaz

Böyle durmak, bizde olmaz!
Kılıç kında, özde olmaz!
Diz çömmüşsen önlerinde,
Suç sadece, sözde olmaz!

Doğanay Yılmaz

Oruç

Orucu bozar mı seni düşünmem?
Ya da sadece tek ismini anmam?
Kâfir eder mi bu aşkla sızlanmam?
Beni, Şu dünyada seni sevmemde.

Doğanay Yılmaz

Ozan

Sazım yok, bestem olsun!
Sözüm yok, destan olsun!
Ozan demem, kendime,
İçmeye, badem olsun!

Doğanay Yılmaz

Özlem

Özlemdi kaleme seni yazdıran
Hece hece aynı cümleyi birden
Taşları kâğıda benzer çizdiren
Çehreyi andıran laleyi birden

Gül ki kokar rengi kendinden önce
Gül den kırmızı, al ile bezenmiş
Sümbül mü zambak mı çehrenden ince
Gülün dalından şal ile bezenmiş

Bembeyaz bir örtü sanki gökyüzü
Bulutlar kaplamış fezayı yine
Gözler mi maviden yoksa gök yüzü
Kaplamaş içine o, Ay'ı yine

Ğafu dilesem bir an bir saniye
Lahzada görmekte olsun yeterdi
Gül dedim adına sende gül diye
Seninle çiçekte olsun yeterdi

Doğanay Yılmaz

Ramazan

Malum, geldi yine Ramazan ayı
Kaç gün tuttun diye, sayanlar bizde.
Bütün mana yemek değil anlasa,
Göz ile kızları, soyanlar bizde.

Bir ezandan diğer ezana kadar,
Ekranlarda iftar yazana kadar,
Orucu günahla bozana kadar,
Kendini Müslüman, sayanlar bizde.

Yemek yemeyince, tuttu orucu
Yalanla birlikte, yuttu orucu
Sadaka fitreyle, sattı orucu
Paralı orucu, duyanlar bizde.

Düşkünün halinden anlamak mana,
Yardıma el açmış, insandan yana
Doğruyu, doğruca sor arayana
Kitaba bakmadan, yayanlar bizde.

Doğanay Yılmaz

Sana Kaldı Gümüşhane

Ben ayrılıyorken,
Kalbim, sende kaldı Gümüşhane
Dön desen, dönemem artık
O güzel gözler, sana kaldı Gümüşhane
Hırçındır, asidir engellenmez,
Kızdı mı önünde, dağların duramaz Gümüşhane
Sevinci harşide benzer
Çok görülmez, derinden akar Gümüşhane
Gülüşü gökkuşağını andırır, rengârenk
O gülüşü de sende kaldı Gümüşhane
Gül, sevin, oyna! Gümüşhane
Rüzgârında dalgalanan saçlarıyla,
Nefesim, sesim, her şeyim,
Artık hep senin yanında,
Gümüşhane.

Doğanay Yılmaz

Sesleniş

Cesaretin tanrıdandır, üstünlüğün kanında,
Alınacak cihan, kutlu bir başbuğun yanında.
Kaldırın yeniden tuğ, dalgalansın gök bayrak!
Gök Tanrının huzurunda, kurt başlı mavi sancak!

Doğanay Yılmaz

Soyaydın

Mademki yarattın, salak milleti,
Kendinden azıcık, akıl koyaydın.
Sen öğrettin bize, Tanrım zilleti
Günahı sevabı, helal sayaydın.

İçelim gel akşam, haram olandan,
Kâbe'ye edelim secde, yalandan,
Alalım tesbihi ele, solundan,
İki rekât ile artık doyardın.

Yılmaz der: giyinmek suç mu, ey Tanrım?
Saç açık oldu mu nolur, say Tanrım?
Yalan günahsa bu sözler, ney Tanrım?
Doğmadan sen bizi, baştan soyaydın.

Doğanay Yılmaz

Söz

Yaşasın kut almış, Türk'ün töresi,
Unutma! Türkiye, Türk'ün yöresi
Vatana bağlı can, Türk'e göresi,
Korkum yok! Adanmış canım vatana.

Doğanay Yılmaz

Şehidim

Şehidim, dedim mi solda bir ağrı
Elde değil giden can benden ayrı
Hasrete yer yok ki gidilen ölüm
İnsan ki dönemez cansızdır yolum
Duymak ister insan adını bilde
İnsanı yüceltir alınmak dilde
Mehmet'im, Mehmet'im diye gönülde

Doğanay Yılmaz

Şehrin Pislîği

Yağmur sarmıştı şehrin etrafını
Köşe buçuk her yer ıslak
Sessizlik
En derinden gelen rüzgâr uğultusuyla deliniyordu
Şırl şırl akan şu nehri bir anda karanlık sarmıştı
Ya akan pislikti ya da yalnızların iç çekişi
Ondan mı?
Sürekli önü kesilir nehrin
Ne bırakırlar pislik çıksın
Ne de
Yalnızlar

...
Yağmur sarmıştı şehrin etrafını
Kimine göre sadece yağmur
Açın o zaman prangaları
Özgürlüğe koşsun
Şehrin pislîği
Yalnızlığı...

Doğanay Yılmaz

Şeref -sizlerde- Yaşar

Sözü ile yalanı durduramayan insan,
Yalanlarla, doğruyu kurmaya çalışıyor.

Şerefsizin yanında, şerefini bırakıp,
İncinmesin diye de şerefsizce yaşıyor.

Kalabalık bu yanar döner düzen içine,
İtler gibi şerefsiz yüzlerde alışıyor.

Hak dersin yüce Hak'tan reva mı bunlar bize?
Düşmak olduk diyelim mi eskilerimize?

Doğanay Yılmaz

Ŗimdi

Gün geçer, birbiri ardından Ŗimdi,
Yağmur değil! Akan damla benimdi.

Doğanay Yılmaz

Ŗükrü

İt dedimya alınır, «çerkez Ŗükrü» üstüne,
Türk olmayan Türk'e mi söyler ömrü üstüne?
Dalkavukluğun zaman ile olmaz ayrımı,
Türk'e Türkçe gerek, Türk'ün Ŗükrü üstüne!

Doğanay Yılmaz

Tanrım

Kazak, Özbek olmaz ayrı,
Türk'ü Türk'e, kırma Tanrım!
Türk, bütünken güçlü gayrı,
Bölüp Türk'ü, yorma Tanrım!

Diz vurupta yere baştan,
Tanrı dağı her bir yaştan,
Türk'ü bildim! Bengü taştan,
Adım sensin, sorma Tanrım!

Parça parça her bir yanım,
Feryat etsem yok duyanım!
Bu kaybolan Türk'üm, anım,
Gökte öyle, durma Tanrım!

Macar, Oğuz veya Moğol
Aynı ana aynı oğul
Ege ile birdir, Aral
Türkten başka, verme Tanrım!

Doğanay Yılmaz

Toprak

Toprak rüzgâr kokarken, damla damla yağmuru,
Çekerdik içimize kirli, temiz çamuru.

Doğanay Yılmaz

Türk Ocakları

Zamana direnen, asırlık çınar,
Kutlu tuğu kaldır, artık yukarı,
Burada yalnızca Türk'ü seven var
Yılmaz, yıkılmaz bu; Türk Ocakları!

Doğanay Yılmaz

Türk Olsun

Türk olsun yoldaşım, Turan'a doğru!
Türk olsun duacım, yarına doğru!
Türkedir değerim, Türkedir yazım,
Türke söyler, Türkçe çalar, hep sazım.

Doğanay Yılmaz

Türk Olunca

Ümmet denilen şey, arabın mıdır?
Türk olunca ölen, yardım edilmez.
İrk ayrımı yapmak, adabın mıdır?
Müslümana, neden yardım edilmez?

Dün Kerkük'tü ölen, bugün Türkistan,
Hala da bitmedi, çilesi Türk'ün.
Göğü alla solan, bugün Türkistan,
Yarına nereye ağydın, türkün?

Sincan'da ölenin, farkı nedir ki?
Bir p.ç kadar, değer etmez mi burda?
Bu dönen düzenin, çarkı nedir ki?
Türk'ün kalbi, Türk'e atmaz mı burda?

Bir ermeni ite, ağıtlar yakan,
O milyonlar, şimdi nerde acaba?
Zalimin zulmüne, susar mı kuran?
Okuyanlar, şimdi nerde acaba?

El açtık yine de dinledik beyler,
Dualar Türk'edir, Tanrı orada.
Bugün bir kez daha anladık beyler:
Türk'e Türk'ten başka, dost yok burada

Doğanay Yılmaz

Türkmenem

Irak elden, ırak ele,
Göçüp giden, öz Türkmenem!
Eşkiyalar sardı yurdum,
Ateş yanan, köz Türkmenem!

Bayrak elde, ilden ayrı,
Düştüm yola, yurttan gayrı,
Umut gelmez, boyun eğri,
Diller sustu, söz Türkmenem!

Yılmaz söyler bakıp hale,
Benden ölen için ele,
Gelmez niye ölüm dile?
Damla akan, göz Türkmenem!

Doğanay Yılmaz

Utanç

Sevdayı yazdığım şiirlerde, utanıyorum kendimden!
Ben hayallerde yaşıyor gibiyim, ülkem bu halde iken.

Doğanay Yılmaz

Var- Yok

Elektrik yok!
Güvenlik yok!
Adalet yok!
Devlet yok!
Bir düzen tutturmuşlar,
Düzenin içinde adam yok!

...
Ne var bu memlekette:
Kaos var, karmaşa var!
Tecavüz var, yaygara var!
Rüşvet var, torpil var!
Ondan var, bundan var!
Adam olmayana,
Adamlık kayırma var.
İşte memlekette,
Düzen var, nizam var
Güllük, gülistanlık her şey,
Neşe içinde koyunlar,
Üsteki onları düzerde,
O hala oynar...

Doğanay Yılmaz

Varsağı

Ey! Gidi de koca yiğit,
Uyumakta, yetmedi mi?
Düşman sarmış etrafını,
Böyle durmak, bitmedi mi?

Hele bir kalk şu yerinden,
Korsun düşman Türk erinden,
Paslı oku çek derinden,
Yayın oku, atmadı mı?

Düştüm sanma yaysız dara,
Okun yoksa kılıç ara,
Akan kanda tutmaz yara,
Kılıç sana batmadı mı?

Yılmaz der ki; böyle olur,
Kılıç kını bir gün bulur,
Sadak elbet okla dolar,
Kaşın hala, çatmadı mı?

Doğanay Yılmaz

Yağmur

Yağmur damlaları yere hafif hafif düşüyor,
Her bir düşüşte yüreğim biraz daha üşüyor.

Doğanay Yılmaz

Yakariş

Geri ver hayatımı, geri ver yüce Tanrım!
Ben istemedim! Hayatım, böyle geçe Tanrım!
Düzelteyim yanlış, doğruca en başından,
Kalmasın hiçbir yanlış, geri kalan yaşımdan.

Doğanay Yılmaz

Yalnızlığa

Yalnızlık kaplamış bu sokakları,
Ayazda kalan gecelere inat.
Rüzgarın bile soğuk sesi varken,
Biz yine yalnız hecelere inat

Doğanay Yılmaz

Yarım

Yarısı olmayan insanın hali, anlatılmaz ki
Nerede bulacağım diğer yanımı, satılmaz ki

Doğanay Yılmaz

Yemin

Türkçe konuşup, Türkçe yazıp, Türkçe anlamaya,
Adriyatik'ten, Altaylara birlik sağlamaya,
Yüce Türklük yolunda çarpan, kalpler bağlamaya,
Yemin olsun! Tanrım şahit gök girsin kızıl çıksın!

Doğanay Yılmaz